

меонъ влѣзълъ у гръцко съ войската си, и разбилъ гръцитѣ при Болгарофикъ, една палавка дѣто се намирала между Цариградъ и Едрене. Слѣдъ този бой Левъ и Симеонъ свързувжтъ миръ, на когото условията не се знажтъ, и който се е пазилъ до 911 год. Утова врѣме, до дѣ е имжло миръ между гръцитѣ и блъгаритѣ, Симеонъ се е билъ съ маджаритѣ, и ги е навивалъ. Като умрѣлъ гръцкіятъ царъ Левъ мирътъ се развалилъ и боіоветѣ между блъгаритѣ и гръцитѣ пакъ се зафанжли. Симеонъ проводилъ посланикъ у Цариградъ да потвърди мирътъ съ новіятъ гръцки царъ Александра, който връжжлъ безчестно блъгарскіятъ посланикъ. Симеонъ за да си отмъсти отива на Цариградъ, и си нарежда войската по край царограшките стѣни отъ Влахерна до Златитѣ врата. Още като былъ Симеонъ по нѣтјатъ, гръцкіятъ царъ Александръ умира, и слѣдъ много крѣвопролитѣе между самитѣ гръци, на гръцкіятъ прѣстолъ възлѣзува Костадинъ Дука. Не се знае защо се оттегли Симеонъ безъ да се бие воинъ отъ Цариградъ на едно мѣсто дѣто се зове Седмо поле. Отъ тамъ Симеонъ проводи у Цариградъ войводата си Тодора и двамата си синове Михаилъ и Петра, за да свържжтъ миръ. Симеоновитѣ синове ги пріели у царскитѣ саран на Влахерна, дѣто вечеряли съ младіятъ царъ. На другіятъ денъ Патріархътъ Никола, отиде при Симеона съ дарове; Симеонъ като христіенинъ, пріе го твърдѣ добрѣ, но не можихъ да се згласжтъ за мирътъ, защото условията, дѣто ги ицѣлъ Симеонъ, были много тежки за гръцитѣ. Симеонъ се връща у Блъгарія, и по 914 год. влѣзува пакъ у гръцката земя, и зема Едрене. Зоя, която бѣше тогази на гръцкіятъ прѣстолъ, некупува съ много пари Едрене, и проважда да ище помощъ отъ Печенѣгитѣ (915). Симеонъ пакъ отъ своя страна искалъ